

La família, portadora de la **BONA NOTÍCIA**

Jornada de la Sagrada Família

Missatge dels bisbes
de la Subcomissió Episcopal
per a la Família i Defensa de la Vida

Diumenge, 31 de desembre de 2023

© Editorial EDICE
Edifici «SEDES SAPIENTIAE»
C/ Manuel Uribe, 4
28033 Madrid
Tf.: 91 171 73 99
edice@conferenciaepiscopal.es

MISSATGE DELS BISBES

EN LA JORNADA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

«La família, portadora de la Bona Notícia»

La festa de la Sagrada Família ens convida a contemplar sant Josep i la Mare de Déu com a model d'acolliment de Jesucrist, el Verb de Déu encarnat. En efecte, «a Natzaret va brollar la primavera de la vida humana del Fill de Déu, en l'instant en què va ser concebut per obra de l'Esperit Sant al si virginal de Maria. Entre les parets acollidores de la casa de Natzaret es va desenvolupar en un ambient d'alegria la infància de Jesús, envoltat de la sol·licitud maternal de Maria i les cures de Josep, on Jesús va poder veure la tendresa de Déu»¹.

Les famílies cristianes troben a la Sagrada Família l'exemple a seguir, així com un «sòlid punt de referència i una ferma inspiració»². Això implica com a tasca prioritària que Jesucrist sigui el centre de cada família perquè quan ens apropem al misteri de Natzaret veiem que «a la vida familiar de Maria i Josep, Déu està veritablement al centre, i ho està en la persona de Jesús»³. És important que aquesta realitat sigui experimentada en la quotidianitat ja que, d'una banda, la família real i concreta és el lloc on hi ha la presència del Senyor, que acompanya tots els moments de patiments, goigs i esforços diaris, i, de l'altra, viure una comunió familiar de manera plena és un autèntic itinerari cap a la santificació en la vida quotidiana, així com un mitjà per assolir una unió profunda amb el Senyor.

Un dels mals més grans que afecten la nostra societat és l'individualisme exasperat, que ens porta a idolatrar el propi ego. «Com a fruit madur d'aquest individu autosuficient i independent, sorgeix la soledat i tantes formes de pobres afectives, conseqüència d'aïllaments i

¹ PAPA FRANCESC, Àngelus del 27 de desembre de 2020.

² *Ibidem*.

³ PAPA FRANCESC, Àngelus del 28 de desembre de 2014.

ruptures i l'absència de veritable diàleg i companyia»⁴. Per contra, la vivència de la comunió familiar és un veritable antídoto contra aquest mal tan característic del nostre temps, ja que «la família, fundada i vivificada per l'amor, és una comunitat de persones: de l'home i de la dona esposos, dels pares i dels fills, dels parents. La seva primera tasca és viure fidelment la realitat de la comunió amb l'afany constant de desenvolupar una autèntica comunitat de persones»⁵.

Ser conscients d'aquesta veritat ens ha d'impulsar a mostrar de manera renovada el gran tresor que és la família cristiana, precisament en el context d'aquest món individualista, ja que és «una resposta que arriba al fons de l'ésser humà i que el pot sostenir i elevar-ho. És la veritat que no passa de moda perquè és capaç de penetrar allà on res més pot arribar. La nostra tristesa infinita només es cura amb un infinit amor»⁶.

Aquest testimoni ha d'estar marcat per la més profunda alegria perquè la família és portadora de la millor de les notícies: la salvació que ha vingut a portar-nos Jesucrist, en encarnar-se al si de la Verge Santíssima, assumint la nostra humanitat per redimir-la. Una alegria que ha de contagiar els altres perquè «moltes famílies no són conscients del gran do que han rebut al sagrament, signe eficaç de la presència de Crist que acompanya cada moment de la seva vida. Quan una família descobreix plenament aquest do, sent el desig de compartir-lo amb altres famílies, perquè la joia de la trobada amb el Senyor tendeix a difondre's i genera una altra comunió; és naturalment missionera»⁷.

Aquesta crida a la missió brolla del sagrament del baptisme i del sagrament del matrimoni⁸. Hem d'ajudar tothom a descobrir aquesta crida perquè «sense el testimoni joiós dels cònjuges i de les famílies,

4 CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA, *El Déu fidel manté la seva aliança*, 66.

5 JOAN PAU II, Exhortació apostòlica postsinodal *Familiaris consortio*, 18.

6 PAPA FRANCESC, Exhortació apostòlica postsinodal *Evangelii gaudium*, 265.

7 PAPA FRANCESC, Videomissatge als participants al Fòrum «Fins on hem arribat amb *Amoris laetitia?*», 9 de juny de 2021.

8 «Aquesta missió apostòlica de la família està arrelada al baptisme i rep amb la gràcia sacramental del matrimoni una nova força per transmetre la fe, per santificar i transformar la societat actual segons el pla de Déu», JOAN PAU II, *ibidem*, 52.

Esglésies domèstiques, l'anunci, encara que fos correcte, corre el risc de ser incomprès o ofegar-se al mar de paraules que caracteritza la nostra societat»⁹.

Aquesta invitació a proclamar l'evangeli de la família no ens ha de fer oblidar que «cada persona ha d'assumir la responsabilitat de cuidar la pròpia família, dedicant-hi temps i lluitant per ella com a expressió també de responsabilitat social. No n'hi ha prou només amb la queixa pel que passa al voltant, cal parlar també amb els fets per transformar i millorar el que està al nostre abast, sense perdre de vista l'horitzó global»¹⁰. Aquesta cura implica l'anunci i la vivència de l'evangeli al si de cada família perquè «la família, com l'Església, ha de ser un espai on l'evangeli és transmès i des d'on s'irradia aquest. Dins, doncs, d'una família conscient d'aquesta missió, tots els membres evangelitzen i són evangelitzats. Els pares no només comuniquen als fills l'evangeli, sinó que en poden rebre aquest mateix evangeli profundament viscut»¹¹.

Com recull el document *El Déu fidel manté la seva aliança*:

En temps de desvinculació i hivern demogràfic, l'evangeli de la família ha de ser anunciat per esposos i pares que amb humilitat i decisió testimonien que la família fonamentada en l'amor rebut i compartit, el significat esponsal de la diferència sexual, la lleialtat a la aliança establerta, l'obertura i la cura de la vida són font d'alegria personal i generadora d'una immensa fecunditat social¹².

Aquest testimoniatge ha d'estar acompanyat per la caritat cap als més necessitats, començant per aquells més propers, que poden ser els avis o familiars malalts, però obrint els horitzons de la família a altres persones.

Aquesta família gran hauria d'integrar amb molt d'amor les mares adolescents, els nens sense pares, les dones soles que han de tirar endavant l'educació dels seus fills, les persones amb alguna discapacitat que requereixen molt d'afecte i proximitat, els joves que lluiten contra una addicció, als solters, separats o vidus que pateixen la solitud,

⁹ *Relatio* final del Sínode de la Família de 2014, 30.

¹⁰ CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA, *ibidem*, 77.

¹¹ PAU VI, exhortació apostòlica *Evangelii nuntiandi*, 71.

¹² CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA, *ibidem*, 77.

els ancians i malalts que no reben el suport dels seus fills, i al seu si hi tenen cabuda fins i tot els més desastrosos en les conductes de la seva vida¹³.

Aquesta obertura implica el compromís de transformació del nostre món, ja que...

...la família no ha de pensar a si mateixa com un recinte cridat a protegir-se de la societat. No es queda a l'espera, sinó que surt de si a la recerca solidària. Així es converteix en un nexa d'integració de la persona amb la societat i en un punt d'unió entre allò públic i allò privat. Els matrimonis necessiten adquirir una consciència clara i convinguda sobre els seus deures socials. Quan això passa, l'afecte que els uneix no disminueix, sinó que s'omple de llum nova¹⁴.

Precisament perquè la família cristiana és portadora de la salvació que se'ns ha donat a Jesucrist, aquest testimoniatge és sempre esperançat. Una mirada contemplativa a la Sagrada Família ens ajudarà a consolidar-nos en aquesta certesa davant de qualsevol desànim.

Confiam totes les famílies a Jesús, Maria i Josep, perquè amb goig visquin la seva missió de ser portadores de la bona notícia.

MONS. D. JOSÉ MAZUELOS PÉREZ

Bisbe de Canàries

President de la Subcomissió Episcopal

per a la Família i la Defensa de la Vida

MONS. D. ÁNGEL PÉREZ-PUEYO

Bisbe de Barbastro-Monçó

MONS. D. SANTOS MONTOYA TORRES

Bisbe de Calahorra i La Calçada-Logronyo

MONS. D. FRANCISCO GIL HELLÍN

Arquebisbe emèrit de Burgos

MONS. D. JUAN ANTONIO REIG PLA

Bisbe emèrit d'Alcalá de Henares

¹³ PAPA FRANCESC, Eexhortació apostòlica postsinodal *Amoris laetitia*, 197.

¹⁴ IDEM, *ibídem* 181.

